

Sygnatura akt VII U 5610/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

P., dnia 30 września 2016 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:SSO Małgorzata Kuźniacka-Praszczyk

Protokolant:st. sek. sąd. Marta Jurga

po rozpoznaniu w dniu 30 września 2016 r. w Poznaniu

odwołania A. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 9 maja 2016 roku Nr (...)

w sprawie A. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o świadczenie przedemerytalne

zmienia zaskarżoną decyzję w całości i przyznaje odwołującej A. S. prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia 2 kwietnia 2016 roku.

SSO Małgorzata Kuźniacka-Praszczyk

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 9 maja 2016 roku znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P., na podstawie art. 2 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2013 roku, poz.170) oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 roku, poz.748 ze zm.), po rozpoznaniu wniosku z dnia 1 kwietnia 2016 roku, odmówił **A. S.** prawa do świadczenia przedemerytalnego. W toku postępowania wyjaśniającego organ rentowy ustalił, że stosunek pracy w firmie PPHU (...) A. F. w W. nie ustał z przyczyn ekonomicznych dotyczących zakładu pracy. A. S. została zatrudniona w celu uzyskania zasiłku dla bezrobotnych, a tym samym zasiłku przedemerytalnego. Świadczy o tym liczba zatrudnionych pracowników, która zarówno przed jak i po ustaniu zatrudnienia była taka sama, nadto dochody firmy, które nie wskazują, że istniały przyczyny ekonomiczne.

Od przedmiotowej decyzji A. S., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła odwołanie, domagając się jej zmiany poprzez przyznanie prawa do świadczenia przedemerytalnego. Zaskarżonej decyzji pełnomocnik odwołującej zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonej decyzji polegający na bezzasadnym przyjęciu, iż rozwiązanie umowy o pracę z odwołującą nie nastąpiło z przyczyn ekonomicznych zakładu pracy PPHU (...) A. F., lecz jedynie w celu nabycia przez odwołującą uprawnień do zasiłku dla bezrobotnych, a tym samym do zasiłku przedemerytalnego, w sytuacji gdy okoliczności przedmiotowej sprawy oraz zebrany materiał dowodowy, w szczególności wypowiedzenie umowy o pracę, świadectwo pracy, pisemne oświadczenie A. F. z dnia 19 kwietnia 2016 roku, jednoznacznie wskazują, że powodem wypowiedzenia umowy o pracę przez pracodawcę

były przyczyny ekonomiczne i organizacyjne, które doprowadziły do likwidacji stanowiska pracy. Organ rentowy nie podjął żadnych działań zmierzających do zbadania sytuacji ekonomicznej pracodawcy i wyjaśnienia jakie decyzje organizacyjno – ekonomiczne były podejmowane przez pracodawcę po ustaniu stosunku pracy nawiązanego z A. S.. Okoliczności, iż po upływie kilku tygodni pracodawca zmienił koncepcję organizacji pracy i powrócił do zatrudnienia pracownika pozostaje bez wpływu na ocenę przyczyn rozwiązania umowy o pracę z odwołującą, ponieważ organ rentowy powinien badać okoliczności istniejące w dacie rozwiązania umowy o pracę, a nie te, które miały miejsce w późniejszym okresie. Odwołująca nie może bowiem ponosić negatywnych konsekwencji procesów decyzyjnych i zmian w przedsiębiorstwie pracodawcy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując dotychczasową argumentację wyrażoną w zaskarżonej decyzji.

Strony podtrzymały swe stanowiska w toku postępowania.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołująca A. S. (zd. Przybysz) urodziła się w dniu (...), z zawodu jest krawcową odzieży damskiej ciężkiej.

W okresie od 10 kwietnia 1978 roku do 31 grudnia 1990 roku A. S. była zatrudniona w Zespole (...) w W. w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku szwaczki.

Od 1 stycznia 1991 roku do 31 sierpnia 1993 roku odwołująca świadczyła pracę w Ż. Miejskim w W..

Kolejnym miejscem zatrudnienia A. S. była firma (...) w W., gdzie odwołująca od 1 września 1994 roku do 5 października 1996 roku wykonywała pracę krawcowej.

W dniu 8 września 1997 roku odwołująca podjęła pracę w spółce (...) Sp. z o.o. w W.. Na stanowisku szwaczki pracowała do 15 listopada 1997 roku.

Od 1 października 2008 roku do 1 września 2003 roku odwołująca pracowała w Firmie (...) w W. jako szwaczka, przy czym od początku zatrudnienia do 1 września 2003 roku w pełnym wymiarze godzin, a od 1 kwietnia 2003 roku do 30 kwietnia 2003 roku w wymiarze 1/2 etatu.

W okresie od 23 lutego 2004 roku do 30 czerwca 2014 roku odwołująca kontynuowała zatrudnienie w spółce (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, sp.k. w C., w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku szwaczki.

Od 28 stycznia 1997 roku do 7 września 1997 roku, od 17 listopada 1997 roku do 4 maja 1998 roku, od 2 czerwca 1998 roku do 30 września 1998 roku, od 3 września 2003 roku do 22 lutego 2004 roku odwołująca była zarejestrowana w Powiatowym Urzędzie Pracy w W. jako osoba bezrobotna z prawem do zasiłku.

W okresie od 23 września 2013 roku do 23 marca 2013 roku odwołująca pobierała zasiłek chorobowy, a od 24 marca 2014 roku do 18 marca 2015 roku organ rentowy wypłacał jej świadczenie rehabilitacyjne w związku ze stanem narządu ruchu.

Decyzją z dnia 28 stycznia 2015 roku organ rentowy, po rozpoznaniu wniosku z dnia 28 listopada 2014 roku, odmówił A. S. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Dowód: dokumenty znajdujące się w aktach kapitału początkowego nr (...) - 2004 w tym: zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu ZUS Rp-7 z dnia 19 marca 2003 roku, zaświadczenie z dnia 20 marca 2003 roku, zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu ZUS Rp-7 z dnia 18 marca 2003 roku, zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu ZUS Rp-7 z dnia 11 marca 2003 roku, zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu ZUS Rp-7 z dnia 16 kwietnia 2003 roku; dokumenty zgromadzone w aktach pozwanego organu rentowego o znaku (...) w tym: świadectwo pracy z dnia 1 września 2003 roku, świadectwo pracy z dnia 30 czerwca 2014 roku, dwa zaświadczenia z dnia 17 listopada 2014 roku Nr PUP- (...) / marole / 2014, decyzja z dnia 6 marca 2014 roku o znaku (...) - (...), decyzja z dnia 1 września

2014 roku o znaku (...) - (...), decyzja z dnia 28 stycznia 2015 roku o znaku (...), decyzja z dnia 29 stycznia 2015 roku o znaku (...) - RW

A. F. prowadzi od 14 lat pozarolniczą działalność gospodarczą pod nazwą PPHU (...) A. F. w W. w zakresie szycia odzieży damskiej lekkiej z materiałów powierzonych przez zleceniodawców. W lutym 2015 roku A. F. zatrudniała 8 lub 10 pracowników na podstawie umowy pracę, w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowiskach krawcowych i prasowaczy, na czas nieokreślony. Na przełomie lutego i marca 2015 roku firma PPHU (...) S. G. - strategiczny klient zlecił firmie PPHU (...) A. F. jako podwykonawcy uszycie dużej partii odzieży. W związku z tym A. F. postanowiła zatrudnić dodatkowego pracownika A. S. zdając sobie sprawę, że przy realizacji większego zamówienia i pełnej obsadzie pracowników zakład będzie w stanie zwiększyć produkcję i uszyć od 1500 do 1700 spódnic, sukienek i spodni. Przy mniejszych zamówieniach zakład jest w stanie uszyć od 800 do 1200 jednostek odzieży.

W dniu 19 marca 2015 roku A. F. w ramach prowadzonej działalności zatrudniła A. S. na okres próbny od 19 marca 2015 roku do 18 czerwca 2016 roku. W dniu 19 czerwca 2015 roku strony zawarły umowę o pracę na czas określony od 19 czerwca 2015 roku do 17 czerwca 2016 roku, na podstawie, której właścicielka firmy zatrudniła odwołującą w swojej firmie na pełen etat, na stanowisku krawcowej, za wynagrodzeniem 1 750,00 zł brutto miesięcznie. Jako miejsce wykonywania pracy przez odwołującą wskazano siedzibę firmy ul. (...), W.. W ramach powierzonych obowiązków odwołująca zajmowała się szyciem odzieży damskiej.

Faktyczna wysokość poniesionych kosztów w marcu 2015 roku wyniosła 45 942,78 zł brutto (37 351,85 zł netto), w kwietniu 2015 roku 38 295,36 zł brutto (31 134,44 zł netto), w maju 2015 roku 40 235,95 zł brutto (32 172,16 zł netto), w czerwcu 2015 roku 42 791,92 zł brutto (34 790,18 zł netto), w lipcu 2015 roku 56 317,60 zł brutto (45 786,67 zł netto), w sierpniu 2015 roku 40 465,10 zł brutto (32 898,46 zł netto), we wrześniu 2015 roku 54 596,44 zł brutto (44 387,35 zł netto). Za rok 2013 przychód A. F. z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej wyniósł 422.878.30 zł, dochód wyniósł 183.887,77 zł, za rok 2014 przychód wyniósł 376.926,19 zł, dochód wyniósł 117.169,04 zł, a za rok 2015 przychód wyniósł 414.064,71 zł, dochód wyniósł 152.842,41 zł.

Firma PPHU (...) S. G. dokonywał płatności za faktury Vat z dużym opóźnieniem. Sytuacja finansowa A. F. pogorszyła się na tyle, że zaprzestała opłacać składki na ubezpieczenia społeczne oraz wobec Urzędu Skarbowego w terminie. A. F. nie była w stanie zatrudniać więcej niż 7 lub 8 pracowników w prowadzonym zakładzie krawieckim. Dlatego postanowiła zlikwidować stanowisko odwołującej i rozwiązać z nią umowę o pracę z dniem 30 września 2015 roku.

W piśmie z dnia 11 września 2015 roku A. F. wypowiedziała odwołującej umowę o pracę z zachowaniem dwutygodniowego okresu wypowiedzenia. Jako przyczynę rozwiązania umowy o pracę wskazała likwidację stanowiska pracy. W świadectwie pracy z dnia 30 września 2015 roku wskazano, iż rozwiązanie stosunku pracy z odwołującą nastąpiło w drodze wypowiedzenia umowy o pracę przez pracodawcę - likwidacja stanowiska pracy, na podstawie art. 30 § 1 pkt 2 kodeksu pracy. Na stanowisko krawcowej nie został przyjęty nowy pracownik. Obowiązki dotychczas wykonywane przez odwołującą przejęły inne pracownice zatrudnione w firmie PPHU (...) A. F. od 14 lat na czas nieokreślony.

Po rozwiązaniu umowy pracę z odwołującą A. F. nie przedłużyła umowy o pracę z pracownicą zatrudnioną na czas określony do końca stycznia 2016 roku i przyjęła stażystkę na stanowisku prasowacza. Koszty zatrudnienia stażystki zrefundował Powiatowy Urząd Pracy w W.. A. F. nie mogła zaproponować odwołującej stanowiska prasowacza, ponieważ wiedziała, że odwołująca choruje na cukrzycę i ma problemy z kręgosłupem.

Po ustaniu zatrudnienia w dniu 1 października 2015 roku A. S. zarejestrowała się w Powiatowym Urzędzie Pracy w W. jako osoba bezrobotna. Z tego tytułu przyznano jej prawo do 120% zasiłku dla bezrobotnych w okresie od 1 października 2015 roku do 29 września 2016 roku. Po upływie 6 miesięcy pobierania zasiłku odwołująca nadal posiadała status osoby bezrobotnej i nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia albo zatrudnienia w ramach

prac interwencyjnych lub robót publicznych. Odwołująca nadal jest zarejestrowana jako osoba bezrobotna. Do 29 września 2016 roku pobierała zasiłek dla bezrobotnych.

W dniu 1 kwietnia 2016 roku odwołująca złożyła wniosek o świadczenie przedemerytalne.

W toku postępowania wyjaśniającego organ rentowy zwrócił się do A. F. z prośbą o podanie informacji co było przyczyną wypowiedzenia umowy o pracę z A. S.. W dniu 19 kwietnia 2016 roku pracodawczyni odwołującej złożyła w organie rentowym pismo, w którym podała, że stosunek pracy uległ rozwiązaniu w związku z likwidacją stanowiska pracy z przyczyn ekonomicznych zakładu pracy.

Na podstawie złożonych dokumentów organ rentowy ustalił, że łączny staż ubezpieczonej to 37 lat, 5 miesięcy i 21 dni okresów składkowych i nieskładkowych w tym 31 lat, 4 miesiące i 13 dni okresów składkowych oraz 6 lat, 1 miesiąc i 8 dni okresów nieskładkowych.

Dowód: dokumenty znajdujące się w aktach sprawy w tym: kopia umowy o pracę z dnia 19 marca 2015 roku k.52-53, kopia umowy o pracę z dnia 19 czerwca 2015 roku k.69-69c, rozliczenie przychodów i dochodów firmy PPHU (...) A. F. w W. z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej za okres od 01/2015 r. do 09/2015 r. k.31-37, podsumowanie rejestru sprzedaży za rok 2016 k.27, kopia wypowiedzenia umowy o pracę z dnia 11 września 2015 roku k.8, kopia świadectwa pracy z dnia 30 września 2015 roku k.11; zeznania świadka A. F. nagranie od minuty 06:44 do minuty 24:13, zeznania odwołującej A. S. przesłuchanej w charakterze strony nagranie od minuty 28:48 do minuty 29:54; dokumenty zgromadzone w aktach pozwanego organu rentowego o znaku (...) w tym: pismo z dnia 19 kwietnia 2016 roku, wniosek o świadczenie przedemerytalne z dnia 1 kwietnia 2016 roku, zaświadczenie z dnia 1 kwietnia 2016 roku Nr PUP- (...) /morele/2016, pismo z dnia 1 kwietnia 2016 roku o znaku EŚ- (...), pismo A. F. z dnia 19 kwietnia 2016 roku

W dniu 9 maja 2016 roku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej dowodów.

Sąd uznał za w pełni wiarygodne i przydatne dla potrzeb niniejszego postępowania dokumenty zgromadzone w aktach sprawy oraz w aktach pozwanego organu rentowego. Przedmiotowe dokumenty zostały bowiem sporządzone przez osoby do tego powołane w ramach przysługujących im kompetencji oraz w przewidzianej prawem formie. Ponadto ich treść i forma nie były kwestionowane przez żadną ze stron procesu, a zatem i Sąd nie znalazł podstaw, by czynić to z urzędu. Podstawą dokonanych ustaleń faktycznych Sąd uczynił również znajdujące się w aktach kserokopie dokumentów, albowiem zawarte w nich informacje nie były kwestionowane przez żadną ze stron postępowania, co pozwoliło na potraktowanie tychże kserokopii jako dowodów pośrednich istnienia dokumentów o treści im odpowiadającej.

Zeznania odwołującej A. S. były spójne i logiczne, a nadto niesprzeczne z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem. Sąd dał wiarę odwołującej, że nadal jest zarejestrowana w Powiatowym Urzędzie Pracy w W. jako osoba bezrobotna, że do 29 września 2016 roku pobierała zasiłek dla bezrobotnych oraz, że w okresie pobierania zasiłku nie przedstawiono jej oferty pracy.

Zeznania A. F. przesłuchanej w charakterze świadka znalazły potwierdzenie w dokumentach osobowych i w dokumentach zgromadzonych w aktach ZUS. Świadek miała wiedzę na temat istotnych dla sprawy okoliczności, tj. zajmowanego przez odwołującą stanowiska oraz przyczyn wypowiedzenia umowy o pracę. Z treści zeznań świadka wynika, iż przyczyną rozwiązania stosunku pracy z odwołującą była likwidacja stanowiska pracy z przyczyn ekonomicznych dotyczących zakładu pracy. A. F. przyznała, że była zadowolona z efektów pracy odwołującej. Na podstawie zeznań świadka Sąd ustalił, że pracodawczyni nie dysponowała środkami na dalsze zatrudnienie dwóch pracowników i rozwiązała umowę o pracę najpierw z odwołującą, a potem z drugą pracownicą. Powodem wypowiedzenia umowy o pracę z odwołującą były przyczyny ekonomiczne.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie A. S. zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (tekst jednolity Dz. U. z 2013 roku, poz.170) prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 roku, Nr 69, poz. 415 ze zm.), zwanej dalej ustawą o promocji zatrudnienia, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna oraz posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 30 lat dla kobiet i 35 lat dla mężczyzn.

Z kolei jak stanowi ust. 3 powołanego przepisu świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 180 dni pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;
- 2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;
- 3) złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 180-dniowy okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Nabycie prawa do świadczenia przedemerytalnego jest uzależnione od łącznego spełnienia wszystkich wymienionych warunków.

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 23 maja 2012 roku w sprawie I UK 437/11 orzekł, że celem świadczenia przedemerytalnego, jako jednego ze środków zapobiegania bezrobociu, jest pomoc osobom, które w określonych okolicznościach utraciły zatrudnienie lub inne źródło utrzymania i - ze względu na wiek oraz odpowiednio długi staż ubezpieczeniowy - z jednej strony nie mają szans na kontynuowanie aktywności zawodowej na rynku pracy, a z drugiej strony w niedługim czasie będą mogły ubiegać się o emeryturę.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy należy wskazać, że odwołująca urodziła się w dniu (...), pobierała zasiłek dla bezrobotnych przez okres co najmniej 180 dni, nie odmówiła przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia i złożyła wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez Powiatowy Urząd Pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Poza sporem pozostawało również posiadanie przez ubezpieczoną okresu składkowego i nieskładkowego w wymiarze 37 lat, 5 miesięcy i 21 dni.

Przedmiotem sporu pozostawało natomiast, czy rozwiązanie z odwołującą stosunku pracy w dniu 30 września 2015 roku nastąpiło z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. W tym zakresie odwołująca podniosła, że rozwiązanie stosunku pracy nastąpiło z uwagi na likwidację jej stanowiska pracy z przyczyn ekonomicznych, względnie organizacyjnych. Na okoliczność przyczyn rozwiązania umowy o pracę A. S. Sąd przeprowadził dowód z dokumentów znajdujących się w aktach organu rentowego, dokumentów przedłożonych przez pracodawcę oraz przesłuchał A. S. w charakterze strony, a A. F. (pracodawczynię odwołującej) w charakterze świadka.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 29 lit.b ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2013 roku poz.674) zmienionej ustawą z dnia 14 marca 2014 roku o zmianie ustawy o promocji

zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (tekst jednolity Dz. U. 2015 roku, poz.598) użycie sformułowania „ przyczyny dotyczące zakładu pracy” - oznacza:

a) rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn niedotyczących pracowników, zgodnie z przepisami o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników lub zgodnie z przepisami ustawy z dnia 26 czerwca 1974 roku - Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 roku Nr 21, poz. 94, z późn. zm.), w przypadku rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z tych przyczyn u pracodawcy zatrudniającego mniej niż 20 pracowników,

b) rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego z powodu ogłoszenia upadłości pracodawcy, jego likwidacji lub likwidacji stanowiska pracy z przyczyn ekonomicznych, organizacyjnych, produkcyjnych albo technologicznych,

c) wygaśnięcie stosunku pracy lub stosunku służbowego w przypadku śmierci pracodawcy lub gdy odrębne przepisy przewidują wygaśnięcie stosunku pracy lub stosunku służbowego w wyniku przejścia zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę i niezaproponowania przez tego pracodawcę nowych warunków pracy i płacy.

Semantyka tych czterech wyrażeń nie jest w bezwzględny sposób podyktowana przez definicje legalne, a zajęcie jednej z tych przyczyn bada każdorazowo organ rentowy działając w konkretnej sprawie i decydując - w zależności od wyniku własnych wniosków - o przyznaniu lub odmowie przyznania świadczenia przedemerytalnego. W żadnym razie znaczenie terminów "przyczyna ekonomiczna", "przyczyna organizacyjna", "przyczyna produkcyjna" oraz "przyczyna technologiczna" nie można rozumieć w oderwaniu od potocznego znaczenia tych wyrażeń. Nadawane im znaczenie w procesie stosowania prawa powinno być dokonywane w sposób zrozumiały i zgodny z zasobem wiedzy oraz doświadczenia przeciętnego obywatela, w prawidłowy sposób posługującego się językiem polskim. Przyczyny ekonomiczne to takie przyczyny, nieodłącznie związane lub bezpośrednio wynikające z niedoboru środków finansowych na podstawową sferę działalności pracodawcy, które w prosty sposób prowadzą do ograniczenia zatrudnienia przy określonym rodzaju pracy poprzez likwidację stanowiska pracy. Przyczynami organizacyjnymi można nazwać te przyczyny, których źródłem jest konieczność ukształtowania takiej struktury organizacyjnej zakładu pracy, która jako oczywiście uzasadniona przyniesie obiektywnie skutek w postaci poprawy jakości pracy, zwiększy jej wydajność nie powodując równocześnie nieproporcjonalnego zwiększenia nakładu pracy (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 13 lutego 2013 roku, III AUa 1384/12, LEX nr 1286500).

Z treści nadesłanych umów o pracę, wypowiedzenia umowy o pracę i świadectwa pracy wynikało, że odwołująca była zatrudniona od 19 marca 2015 roku do 30 września 2015 roku w firmie PPHU (...) A. F. prowadzonej przez A. F., a stosunek pracy został rozwiązany za wypowiedzeniem na podstawie art. 30 § 1 pkt 2 kodeksu pracy w związku z likwidacją stanowiska z przyczyn ekonomicznych dotyczących zakładu pracy. Z przedłożonych przez pracodawczynię odwołującej dokumentów księgowych wynika, że faktyczna wysokość poniesionych kosztów w marcu 2015 roku wyniosła 45 942,78 zł brutto (37 351,85 zł netto), natomiast we wrześniu 2015 roku wzrosła do kwoty 54 596,44 zł brutto (44 387,35 zł netto). Pracodawczyni odwołującej z uwagi na pogarszającą się sytuację finansową firmy, która miała związek z powstałymi opóźnieniami w płatności ze strony strategicznego klienta, zmuszona była zlikwidować dwa stanowiska pracy w tym stanowisko odwołującej, po to aby utrzymać się na rynku. Mając na uwadze, że pozostałe pracownice były zatrudnione na czas nieokreślony od początku powstania firmy, a więc znacznie dłużej niż odwołująca, która została przyjęta do pracy na czas określony w dniu 19 marca 2015 roku i przepracowała tylko ponad sześć miesięcy, pracodawczyni zdecydowała o wypowiedzeniu umowy o pracę odwołującej. Dotychczasowe obowiązki odwołującej na stanowisku krawcowej przejęły pozostałe pracownice zatrudnione na stanowisku krawcowej. Kierując się obiektywnymi kryteriami A. F. nie zatrudniła do czasu poprawy sytuacji finansowej innego pracownika na miejsce odwołującej. Zatrudnienie stażystki na stanowisku prasowacza nastąpiło po rozwiązaniu umowy o pracę z odwołującą i zostało zrefundowane przez Powiatowy Urząd Pracy w W..

Reasumując przyczyna rozwiązania stosunku pracy leżała po stronie pracodawcy. Powyższe wskazuje, że stosunek pracy został rozwiązany z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Po dokonaniu analizy całego zgromadzonego materiału dowodowego, w szczególności zeznań świadka i odwołującej, Sąd doszedł do przekonania, że przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że rzeczywistą i faktyczną przyczyną rozwiązania z A. S. stosunku pracy była likwidacja stanowiska pracy zajmowanego przez odwołującą z przyczyn ekonomicznych dotyczących zakładu pracy, co zgodnie z cytowanym wyżej art. 2 ust. 1 pkt 29 b ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, stanowi przyczynę dotyczącą zakładu pracy.

Dokonując subsumcji stanu faktycznego pod wskazane normy prawne należało stwierdzić, że odwołująca spełniła wszystkie warunki wymagane dla uzyskania prawa do świadczenia przedemerytalnego na zasadach wskazanych w powołanej ustawie z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych.

Stosownie do art. 7 ust. 1 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych prawo do świadczenia przedemerytalnego ustala się na wniosek osoby zainteresowanej, od następnego dnia po dniu złożenia wniosku wraz z dokumentem, o którym mowa w ust. 3.

Odwołująca złożyła wniosek o przyznanie prawa do świadczenia przedemerytalnego w dniu 1 kwietnia 2016 roku wraz ze wszystkimi wymaganymi dokumentami.

W konsekwencji Sąd na podstawie art. 477¹⁴ §2 kpc i powołanych przepisów prawa materialnego zmienił zaskarżoną decyzję w całości i przyznał odwołującej A. S. prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia 2 kwietnia 2016 roku, tj. od następnego dnia po dniu złożenia wniosku przez ubezpieczoną.

SSO Małgorzata Kuźniacka – Praszczyk